

Trons

Nr 4 - 2012

Gnista

Curt Johansson fyller 70 år sid 8-9

Humanitär katastrof i Kongo sid 10

Besök i Burma sid 4-5, **Ukraina** sid 6, **Nordkorea** sid 7

Trosgnistans Mission

Hemsida
www.trosgnistan.se

E-mail
info@trosgnistan.se

Telefon
0278 - 130 10

Fax
0278 - 248 88

Postadress
Box 1112
821 13 Bollnäs

Besöks / Leveransadress
Edelsbergsvägen 5
821 34 Bollnäs

Öppettider:
Månd - onsd 9:00 - 16:00
Torsd 9:30 - 16:00
(Lunchstängt 12:00-13:00)
Fred 9:00 - 13:00

Post / Bankgiro
PG 90 02 71 - 8
PG 90 07 37 - 8 (OCR)
BG 900 - 7378

TG Media
PG 22 77 50 - 7

Trosgnisten Misjon
Postboks 15 Kronstad
N - 5819 Bergen

Tidningen Trons Gnista
Organ för
Trosgnistans Mission
Betelförsamlingen, Runemo

Ansvarig Utgivare
Curt Johansson

Redaktör
Göran Duveskog

Medarbetare
Börje Norlén
Henrik Herza
Siv Sandsgård
Veronika Bodén
David Duveskog

Tidningen utges med 4 nr/år
Prenumerationsavgift: 100 kr.

Tryck
RG-Tryck

Trosgnistans
Förbönstjänst

Torsdagar mellan 7:30-8:30
är det förbön på Trosgnistan.

Har du ett speciellt böneämne
eller önskar en böneduk,
ring eller skriv till oss.

Ledare

JULEN

– En hyllning till Jesus

Då Josef och Maria frambar sin förstfödde i templet kom Guds Ande över den ålderstigne Simeon, och han utbrast i en lovprisning: *"Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid, så som du har lovat. Ty mina ögon har sett din frälsning, som du har berett att skådas av alla folk, ett ljus som skall uppenbaras för hedningarna och en härlighet för ditt folk Israel."* Luk. 2:29-32.

Den gudfruktige Simeon upplevde genom Guds Ande, att nu var det något stort på gång, och han var på rätt plats i rätt tid för att ge Jesus-barnet sin hyllning.

Vi lever i en tid av mörker, förvirring och avkristning i vårt land. Men mitt i allt detta finns det människor som på samma sätt som Simeon och även Hanna lever så nära Gud, att de kan uppfatta det profetiska skeendet i tiden. Ledda av Guds Ande har de likt Simeon en oförklarlig förmåga att kunna befinna sig på rätt plats i rätt tid. De tillåter inte omständigheter, trender i tiden eller olika vindkast att skapa förvirring i sina sinnen, så att de hamnar långt ute i periferin av det andliga skeendet.

Hemligheten är att deras ögon ser på Frälsaren och i hans ljus ser de ljus. Endast det ljus som tändes i Betlehem kan skingra allt det mörker och all den förvirring,

som har fördunklat nutids-människans sinne.

Under det gångna året har jag haft den stora glädjen att besöka Nepal, Indien, Kenya och Burma. I alla dessa länder har jag mött skaror av hänfödda, andefyllda kristna, som med lyfta händer lovat och ärat Gud för den underbara frälsning, som de har fått uppleva i sina liv. De kommer från svåra förhållanden, fattigdom och

***Mötet med Jesus
ger oss frid, trygghet
och ett framtidshopp.***

nöd, men deras ansikten strålade av fröjd, därför att de har fått skåda den frälsning, som Gud har berett för alla folk.

På samma sätt behöver vi i vårt land resa oss på nytt ur allt det som tynger ner, fördunklar och snärjer oss, så att vi genom vår tillbedjan och lovsång kan vara med och skingra mörkret i vårt land och bana väg för det som Gud vill göra.

Låt denna jul bli en hyllning till Jesus likt Simeons i templet. Hans Messiaslängtan hade fått sin fullbordan i mötet med Jesus-barnet, och nu kände han att han var redo att bryta upp från denna värld. Mötet med Jesus ger oss frid, trygghet och ett framtidshopp. Vissheten om att Jesus kom

för alla människor på vår jord gör att vi fortsätter år efter år med kampanjer, möten och olika satsningar för nödlidande människor. Det drar ihop sig i vår värld. Terror och våld tilltar och alltfler människor drabbas oerhört svårt, men mitt i allt detta får vi utföra vår kallelse och vårt uppdrag.

Ett stort tack till alla Trosgnistans understödjare och förebedjare för det gångna året. Utan er skulle vi inte kunna gå vidare med insatser i olika länder. Låt oss fortsätta att stå tillsammans i Guds stora uppdrag den tid vi har kvar. Slutligen vill jag tillönska er alla En Välsignelserik Julhelg och Ett Segerrikt Nytt År.

Curt Johansson
Missionsföreståndare

**MÖTESPROGRAM
CURT
JOHANSSON**

1 december 19:00
Korskyrkan, Gävle

2 december 11:00
Betel, Runemo

14 januari - 19 februari
Kenya

Kom ihåg oss i bön!

Präst i bara mässingen

Så var jag där igen, vid Ängabobastun och badade i den vackra sjön Gerdsken. Det har blivit lite av en tradition att vinterbada vid mötesresor till Alingsås. Ja, vinter är det väl inte riktigt i slutet av oktober, då vattentemperaturen höll behagliga 10 grader.

I den varma vedeldade bastun steg temperaturen och entusiasterna som svettades i bastun såg gärna att det blev mer eld under pannan. Det svalkar gott med ett dopp mellan varven.

-Var kommer du ifrån? frågade man nykomlingen.

-Denna gång gästas jag Korskyrkan i Alingsås annars har jag mest besökt EFS kyrkan för möten, svarade jag.

-Är du präst kanske? frågade de.
-Inte riktigt men någonting ditåt, sa jag.

Så var samtalet igång.

-Du kan väl pröva att gå på vattnet, du som tror på sådana dumheter, sa den mest verbale.

-Visst, men jag väntar nog helst till det blir is, kontrade jag.

-Du har väl aldrig hört talas om ebb och flod, fortsatte den verbale.

-Jovisst, det hade kunnat vara en bra förklaring om det skett vid Mombasas kust där jag varit många gånger. Jag råkar dock ha varit vid Gennesarets sjö och där passar nog inte denna förklaring in på miraklet, svarade jag.

Fruns ord om att inte alltid lägga mig i ringde i mina öron,

när man kom in på båtlasten "ship to Gaza". Dessa hemska judar har nu bordat skeppet fick jag höra. På min stilla undran vad detta skepp kunde vara bra för, fick jag höra följande:

-Fattar du inte att folket inne i Gaza lider brist på det mesta? De utsätts ständigt för attacker av judarnas bomber. De är de värsta förtryckarna i världen. Fattar du ingenting prästen?

Temperaturen steg både inne i bastun och innanför skinnet. Så kom samtalet att handla om rasism. Varför skylla judarna för allt ont i världen? När jag sedan från den verbale fick höra att judarna fått förintelsen på hjärnan och att zigenare i största allmänhet var tjuvaktiga, då steg temperaturen till över 100 grader.

-Generalisera inte! Gnäll på Israel och dess politik om du vill, men tala inte föraktfullt om judar eller andra folkslag i största allmänhet.

Jag bad min verbale vän att be om ursäkt. Det blev inga applåder. Från den gamle och vise fick jag höra att sådana här samtal har man inte vanligtvis i denna bastu. Där stod prästen i bara mässingen utan både talarstol och prästkappa och talade om både Jesus och rasism.

Den gamle mannen som ville framstå som den vise, tryckte min hand till avsked.

-Du gör ett bra jobb prästen. Välkommen tillbaka!

Missionsauktion för Nordkoreas barn

Trosgnistans höll sin årliga missionsauktion i Betelkyrkan, Runemo under lördagen. Kyrkan var fullsatt och mötesalen fylld med skänkta varor.

David Duveskog som just kommit hem från en resa till Nordkorea berättade inledningsvis om svältsituationen i landet. Trosgnistans mission har sänt flera ton med förnödenheter och mat till utsatta områden. Nu senast var det tre barnhem som fick 80 000 paket med näringsrik mat.

Trosgnistans team fanns på plats i landet för att se till att hjälpen nådde barnen. Trots att Nordkorea betraktas som ett av världens mest slutna länder har Trosgnistans Mission fått en unik möjlighet att på plats göra en kartläggning av behoven och delta med riktade insatser.

Missionsauktionen gav strax över 60 000 kr i år. Leif Lövgren som 1986 tog initiativet till dessa årliga auktioner tackade alla gåvogivare och näringsidkare som bidragit med varor och presentkort. Årets behållning från auktionen går till Nordkoreas utsatta barn.

Missionsresa till Kongo and Tanzania

Birger Skoglund och Göran Duveskog tillsammans med ett mindre team planerar att hålla pastorskonferenser och möteskampanjer i Kinshasa, Kongo (23-27 januari) samt Dar Es Salaam, Tanzania (29-jan-3 feb).

Be för dessa möten. Be att Guds ord har stor framgång, att människor blir frälsta och sjuka blir helade. Be att pastorer blir utrustade och uppmuntrade samt Guds beskydd över teamet.

Missionskonferens i Norge

Evangelikirken, Bergen anordnade även detta år en missionskonferens. Sion i Blomsterdalen samt Tabernaklet i Bergen var inbjudna. På söndag förmiddag hölls mötet i Tabernaklet som var i det närmaste fullsatt.

Göran Duveskog predikade i mötena och Isha Paul från Indien gav sitt gripande vittnesbörd. Ca 80 000 kr samlades in till missionen och barn fick faddrar. Evangelikirken är församlingen där Trosgnistans Mission i Norge är baserad och Kjell Halvorsen är pastor.

Ge din gåva via SMS

SMS:a **Gnistan 50** till **72930** för att ge 50kr.

eller **Gnistan 100**
Gnistan 150
Gnistan 200

ev trafikavgift tillkommer

Hängivenhet och Överlåtelse

Text och bilder av Tord Renkel

I slutet av september åkte Curt Johansson och under-tecknad till Myanmar (Burma). Det var så härligt att möta alla kära vänner igen och se dem fortsätta med samma glöd som förut. Den dag vi landade i Yangon åkte vi direkt till kyrkan och fick se 20 nyfrälsta döpas till Kristus. Dagen efter på förmiddagsmötet välkomnades 45 nya medlemmar. Det här sker regelbundet och församlingen ökar med ca 500 personer per år.

Den hängivenhet och överlåtelse som finns där har jag aldrig sett någon annanstans. När vi lovprisar Herren är det som en våg av härlighet. T o m i TV-överföringsrummet hänger man sig fullt ut. Oh, vad man längtar efter att få uppleva detta i Sverige. Jag tror det kan vara en av nycklarna till den starka tillväxt som finns i Myanmar just nu.

Första veckan stannade vi i Yangon, där vi predikade på söndagsmötena. Curt tog hand om förmiddagsmötet och lokalen som bara rymmer 700 personer, var mer än fullsatt. Många satt i trapphuset eller stod lutade mot väggarna. Svenska brandkårsmyndigheterna

hade stoppat mötet med en gång, men i Myanmar ser man inte lika allvarligt på utrymmesvägar och dylikt. Det var ett härligt möte och ganska långt som det brukar vara där. Det tog väl ca två timmar innan Curt fick predika, men det bröt igenom ordentligt och många sökte sig fram till förbön och fick hand om "engelskmötet" som visserligen tolkas till burmesiska, men har en mer lättam inramning, det är inte så långt och kan mer liknas

vid ett ungdomsmöte. På måndagen fortsatte Curt med ett fyradagars seminarium för ledare och bibelskolelever. Det var en stark smörjelse över varje pass och det kom mer och mer folk hela tiden. Sista dagen smorde vi alla med olja och den Helige Ande kom över oss på ett mäktigt sätt.

Myitkyina

På fredagen fortsatte vi till Myitkyina, det är en provinshuvudstad i Kachinstate i nordvästra delen av

Myanmar. Resebyrån meddelade att vi inte kunde åka dit, då det var för mycket stridigheter i området. Men vi fick köpa flygbiljetter och åka på egen risk, så det gjorde vi. Och det var lugnt. Visserligen smäll en bomb när vi var där, men vi höll till på en annan sida av staden så vi märkte inget av det.

Den församling vi besökte har startats av en av våra tidiga bibelskolelever, Jimmy Koh San. Han är en före detta heroinmissbrukare som blev härligt frälst och fick en passion för att se andra människor komma till Gud. Efter bibelskola och träning i våra team bestämde han sig för att åka tillbaka till sin hemstad för att starta en församling och ett rehabcenter.

Myitkyina är en rik stad. Det finns rikligt med ädelstenar i området så det är mycket pengar i omlopp. Ändå är inte folk lyckliga. Det sägs att varje familj har en son eller dotter som missbrukar droger, främst då heroin.

Andrepastorn i församlingen blev missbrukare under tiden han gick på en samfundsägd teologisk skola i Myitkyina. Drogerna finns överallt. Eftersom Jimmy upplevt befrielse från detta genom sin

Burma / Myanmar

Bild ovan: Curt Johansson i tillbedjan på seminarium, Yangon.

Bild t v: Hängiven lovprisning i Myitkyina. Bild nedan: Pastor Jimmy Koh San och hans familj i Myitkyina

frälsning, arbetar han utifrån den principen på rehabiliteringen. Så han startade helt enkelt en bibelskola och en del av rehabiliteringen är att genomgå sex månaders bibelundervisning. De flesta som behandlas där blir frälsta inom några månader. Han berättade för oss att han har fått be med ca 400 ungdomar som varit fångade i denna fruktansvärda drog. Ca 80% av dem är bevarade och vandrar med Gud. Det var ett par härliga dagar

vi fick ha tillsammans med den församlingen. Dom är så hängivna, rent av galna i Gud! Men den som har fått mycket förlåtet, älskar mycket. Jag tror att Gud njuter av den sortens "galenskap".

Redan under första mötet upplevde vi Guds närvaro mycket starkt, sen bara fortsatte det. På lördags-eftermiddagen smorde vi alla med olja och Guds Ande kom mäktigt över oss allihop. Senare på kvällen fick jag be

till frälsning med 15-20 unga killar som nyss kommit ur sitt heroinmissbruk. Det var en fantastisk känsla. På söndagen flög vi tillbaka till Yangon och Curt åkte tillbaka till Sverige, medan jag fortsatte en vecka till på bibelskolan.

Förändringar

Det var också roligt att se hur mycket Myanmar har förändrats på den korta tid vi varit i Sverige. Det har alltid varit säkert att vistas där och Curt kommen-terade att han aldrig kände sig hotad. Detsamma har vi upplevt under alla år där.

Men nu är det nya tider. Demokratiprocessen rullar på i snabb takt, utländska investeringar strömmar in och det är nya bilar på vägarna. Till och med taxibilarna var förnygrade. Förut hölls en del av dom ihop med snören och ståltråd. Så

förändringen syns överallt i samhället.

Nu har ju även vår statsminister varit på besök i landet vilket säkert kommer att leda till ett utökad handelsutbyte och ökade investeringar från Sveriges sida. Redan rullar Scania bussar på landsvägarna från Yangon till alla större städer i Myanmar.

Men förändringar är inte alltid lätta och vi har sett i andra länder hur sekulariseringen har krupit in med ökat välstånd. Klarar församlingen av att möta dessa nya tider? Att förändras med förändringen utan att tappa skärpan? Gud förändras ju inte. Han är densamme igår, idag och för evigt. Vår bön är att församlingen får bevaras i den hängivenhet och överlåtelse som är nu. Vi tror inte att de förändringar som sker ska kunna ta bort den Helige Andes eld och det momentum som pågår. Gud ska fortsätta att verka starkt i Myanmar.

20-års jubileum i Ukraina

Text och bilder av David Duveskog

Året var 1992 då Göran Duveskog första gången besökte Ukraina och landet precis hade befriats från det kommunistiska styret. Överallt samlades stora skaror när evangelium predikades. I Poltava hyrdes det stora kulturhuset där man tidigare predikat sina ateistiska budskap. Återigen fylldes lokalen men nu med tillbedjan, bön och evangelium. Gång på gång upprepades orden: *-Lenin är död, Stalin är död, men Jesus lever!*

Det har nu gått 20 år sedan samarbetet inleddes med församlingen "The Light of Life

Church". Flera av dem som var med för 20 år sedan har utvandrat till USA för att söka en bättre ekonomisk framtid. Dimitry och Natasha Laptev har varit pastorspar i snart 15 år och under denna tid har arbetet fördjupats och utvecklats. År 2009 invigdes den nya kyrkan till stor glädje för den växande församlingen.

Under årens lopp har många team besökt Poltava. Nu var det dags igen. Under helgen 21-23 september besökte David Duveskog tillsammans med ett team från Trosognistan och närstående vänner församlingen.

Vi har alltid mottagits med en gästvänlighet som varit översvallande, men frågan är om inte denna gång överträffade allt annat vi varit med om.

Helgen inleddes med fest för fadderbarnen, varav de flesta är handikappade. De sjöng, vittnade och spelade så att vi alla rördes till tårar. Teamet fick ta emot gåvor och alla barn fick en kasse med gåvor.

Under helgen fyllde kyrkan med besökare och ca 20-25 personer gensvarade på frälsningsinbjudan på lördagskvällens väckelsemöte. Många sökte sig fram till för-

bön och det svenska teamet, där även Siv Sandsgård och Jeanett Åsblom från Trosognistans fadderavdelning ingick, hjälptes åt med förbön.

När kören, ledd av Natasha, sjöng sina lovsånger kändes det som om himlen kom ner till oss. Presentationer, flaggor och den svenska och ukrainska nationalsången gav oss det man kallar "gåshud".

Det är omöjligt att med några få ord beskriva upplevelsen av denna helg. Ord som fantastisk och otroligt räcker inte till. Tack Jesus för våra vänner i Poltava!

Besök i Nordkorea

Text och bilder av David Duveskog

Trosognistans Mission har ännu en gång förmedlat hjälp till barnhem i staden Haeju, i södra delen av Nordkorea.

Ett team på fem personer med Per-Arne Evensen och under-tecknad i spetsen besökte Nordkorea under sex dagar i månadsskiftet oktober / november. Övriga i teamet var Christina Stark från Väderstadsverken, Sture Kårén från organisationen Hjärta till Hjärta, samt Mikael Halkola som är pastor i finska pingstkyrkan, Södertälje.

I början av året hjälpte Trosognistans Mission till med jordbruksplast i det bördiga området runt Haeju för att för-

bättra skördarna. Nordkorea har under senare år drabbats av flera naturkatastrofer som tillsammans med många andra samverkande faktorer lett till matbrist i landet. Endast ca 30% av landets yta är odlingsbart och skall förse hela befolkning med mat. Som oftast drabbas barnen hårdast och på de tre barnhem för föräldralösa barn som

Trosognistan besökte, bar många barn på tydliga symptom av näringsbrist. 80 000 matpaket bestående av nudlar med näringstillskott och vitaminer hade beställts från Kina. Dessa paket räcker till 160 000 portioner. Vi fanns på plats för att se att allt nått fram. På barnhemmen framfördes ett stort tack för bidraget.

Ett flertal organisationer, företag och enskilda har denna gång bidragit med penninggåvor för att göra dessa stora matinköp. Övriga i teamet som var med på resan representerade en del av dessa bidragsgivare.

Trosognistans Mission kommer att på olika sätt försöka följa upp dessa barnhem och att den mat vi skickat verkligen används till barnen. Vi har varit tydliga med att vi är en biståndsorganisation som vilar på kristen grund. Det är vår värdegrund som driver oss att hjälpa utsatta människor även i ett samhällssystem som på många sätt är främmande för oss.

Under besöket, som leddes av en av regimen tillsatt guide,

gjordes även besök på sjukhus och jordbrukskooperativ. Det sjukhus vi besökte saknade både mediciner och utrustning. Utrustningen som fanns var ofta av äldre dato.

På jordbrukskooperativet var det mesta av maskinparken troligtvis från 50-talet. Christina Stark var klart förvånad över ett jordbruk som sköts nästan helt för hand. Här står hon framför en traktor på endast 28 hk vars hydraulik inte ens orkade lyfta plögen.

Mycket av jordbruksarbetet är manuellt även om vi såg en del maskiner här och där ute på fälten. Det var dock imponerande att se att man trots detta odlar i stort sett på all odlingsbar mark och runt vartenda litet hus.

Vi kom som vänner till barn och folk som lider. Våra intryck är självklart många av ett samhällssystem så främmande för vad vi känner. Vi har blivit väl mottagna av våra värdar och denna gång hade vi full frihet att ta kort på det mesta. Men visst hade vi velat se mer bland de mest utsatta. Bakom många kuliser döljer sig säkert en värld vi bara snuddade vid.

Curt Johansson, 70 år

"Jag har inte tid ligga i hängmattan"

Intervju av Siv Sandsgård

Åren går fort och du närmar dig din 70-årsdag. Vad rör sig i dina tankar inför detta?

För det första är jag oerhört tacksam till Gud för alla de år jag har fått vara i tjänst för honom. Inför min 70-årsdag är det tankar om den fortsatta i tjänsten i Guds rike, som ständigt rör sig i min tankevärld. Gud pensionerar ju ingen, utan Han har ständigt förutberedda goda gärningar som väntar oss, om vi är villiga att vandra vidare i överlåtelse och tro.

Jag tycker det är så spännande att vara delaktig i det som Gud gör idag både hemma i Sverige och i andra länder. Bara i år har jag förutom möten här hemma, haft tillfälle att besöka Nepal, Indien, Kenya och Burma och överallt har jag sett Gud verka på ett starkt sätt.

En snabb tillbakablick! Vad minns du mest från de år som ligger bakom och hur tror du det har format dig och din fru? Din familj?

Jag lämnade Jönköping för heltidstjänst på hösten 1967. Då var jag 24 år gammal. Tillsammans med min bror Ove for vi upp till Hälsingland, där vi tjänade som

evangelister. Där träffade vi våra blivande fruar och det blev dubbelbröllop i Edsbyns missionskyrka, där Donald Bergagård vigde oss.

Under en tältkampanj i Bollnäs fick vi besök av missionär Bengt Sundh, som hade börjat ett missionsarbete i sydvästra Kenya. Denna kontakt ledde till att vi kom in i ett mycket fruktbarande missionsarbete, som ledde till att Trosgnistans Mission bildades 1968. Jag reste ut tillsammans med min familj 1970 och fortsatte det pionjärarbete i Kenya, som Bengt hade startat 1967.

I samband med min utresa upplevde jag ett tilltal från Herren, att vi skulle hålla en missionskonferens på min föräldragård i Småland. Den hölls första gången i juli 1970 och fortsatte sedan på Doestorp varje sommar fram till år 2000. Denna konferens kom att betyda mycket för missionens utveckling. Numera hålls konferensen på Ralingsåsgården, utanför Aneby.

Sammanlagt tjänade vi som missionärer under 9 år i Kenya och efter det har det blivit ett stort antal missionsresor till många olika länder. Från

1991 har jag också tjänat som föreståndare i Betelförsamlingen, Runemo.

Det är ju klart att kallelsen har satt sin prägel på hela min familj. Det innebär ju naturligtvis också försakelse och även prövningar att engagera sig intensivt i Guds verk. Men samtidigt fokuserar man ju ständigt på det som har evighetsvärde, så att man inte fångas för mycket av det materiella och timliga. Ärligt talat har väl både barnen och frun tyckt att det har blivit lite för mycket av Guds verk ibland.

Du har rest mycket i Sverige under de sista åren och jag antar att du har observerat olika skeenden – både i det naturliga och i det andliga.

Kan du berätta lite vad som hänt under dina resor i Sverige och beskriva det andliga läget?

Då Ingegerd och jag kom hem från Kenya i mars i år, fick jag ett starkt tilltal från Herren: *"Tiden är inne för Sverige!"* Jag hade en hel del möten planerade i Sverige på olika platser förutom våra egna missionskonferenser. I lydnad för detta tilltal har jag talat ut väckelse på varje plats, som jag besökt. Överallt har jag upplevt en sådan sanktion från himlen. Människor har strömmat fram till förbön, och jag har fått smörja så många med olja, och de har fått uppleva ett starkt vidrörande av Guds Ande till befrielse, helande och förnyelse.

att
r..."

Vi har varit med och "sant vårt bröd över vattnet" i många år. Men jag tror att tiden nu är inne, då det skall återvända till oss, så att vi i vårt land får del av den mäktiga väckelse och andutgjutelse, som vi har varit med och bevittnat i Afrika, Indien och andra länder.

Många församlingar i vårt land har förlorat bödens ande, men Gud kommer med en ny andevåg, så att kristna börjar bedja och söka honom på nytt. Detta kommer att leda till att Guds kraft börjar uppenbaras till frälsning och helande. Tiden är inne för Guds församling att resa sig i Andens kraft, så att vi får se en förändring i vårt land. Jag ser med spänning fram emot vad Gud skall göra i vårt land!

För många betyder 70 år en pensionärs tillvaro, med att läsa böcker, gå på trevliga träffar för pensionärer och mata änder. Men när jag ser dig så verkar det mycket avlägset! Du är full av energi och kraft – som Kaleb! Vad är dina framtidsplaner?

Visst läser jag böcker, men då handlar det om gudsmän som Charles Finney, Smith Wigglesworth, John Lake eller annan andlig litteratur. Tyvärr har jag inte tid för vare sig att ligga i hängmattan eller trevliga pensionärsträffar.

Jag upplever det så angeläget att likt Josua och Kaleb vara ett föredöme för en ny generation, som måste väckas upp för att inta löfteslandet, det nya livet i Kristus, och som skall bära väckelsens mantel vidare i vårt land och

andra länder. Jag tror nämligen att vi är inne på finalsträckan som Guds församling. Min övertygelse är att den sista tidens församling skall vara med och utföra Jesu gärningar likt de första apostlarna. Församlingen kan inte sluta

sämre än den begynte, då skulle ju Gud misslyckas och det kan han inte.

Hur kommer du att fira din födelsedag?

Vi kommer att fira i förväg i samband med Betelkyrkans årsmöte den 13:e januari, men själva födelsedagen kommer jag att fira i Kenya, dit min fru och jag reser redan den 14:e januari.

Till sist. Vad skulle du vilja säga till dom som läser detta och börjar närma sig pensionsåldern?

Pensionsåldern ger dig gyllene tillfällen att tjäna Gud. Du kommer att känna dig mycket mer tillfredsställd och lycklig om du ägnar din tid åt att gå Herrens ärenden. Just nu har vi tre pensionärspår och två pensionerade systrar ute i Kenya, som på olika sätt tjänar Gud. De är så fulla av glädje och entusiasm över vad de får vara med om.

Och vad skulle du vilja säga till de som är yngre och har framtiden framför sig?

Jag skulle vilja säga till den yngre generationen: "Sök först Guds rike", låt dig antändas av Guds eld och gå in i det som Gud har planerat för dig, och du skall få uppleva ett spännande och innehållsrikt liv!

Gratulera Curt Johansson på 70 års-dagen

Ge en gåva till Migori Bibelskola
Pg 90 02 71-8
Märk betalningen "Curt 70 år"

Kongo

Humanitär katastrof i Östra Kongo

Text av Göran Duveskog

Hundratusentals är på flykt i Östra Kongo och läget är mycket allvarligt. Trosgnistans Mission har 100 församlingar i området och insatser görs både i flyktinglägren och för fadderbarn, men den oroliga situationen gör allt mycket svårarbetat.

Ja, läget har varit mycket allvarligt och i sådana här situationer ökar också misstänksamheten och otryggheten, rapporterar ledare från TG:s kyrkor i området.

I skrivande stund har rebellgruppen M23 kontroll över Goma. FN trupperna finns kvar och ett relativt lugn finns i staden. Den Kongolesiska armén har flytt från området, och politiska ledare för Kongo, Rwanda och

Uganda möts för att diskutera situationen. Enligt rapporter är situationen mycket svår i flyktinglägren och många dör i olika sjukdomar. I närheten av Goma finns 6 olika flyktingläger med ca 5000 människor i varje.

Osäkerheten är stor då det finns olika rebellgrupper och även milisgrupper i regionen.

Många flyktingar äter bara ett mål om dagen och den måltiden är liten. I en del flykting-

läger saknas även vatten och FN:s insatser räcker inte till.

Det har varit en krigsliknande situation i distriktet sedan i våras och detta har även gjort församlingsarbetet svårt och riskfyllt. En del medlemmar är på flykt, andra är försvunna och några har kidnappats. Medlemmarna är arbetslösa och har inga inkomster.

De ber om våra förböner.

Många av dem upplever trauma och maktlöshet. Be att det blir tryggt och stabilt i området. Be också om hjälp för det svåra arbetet i kyrkorna och den svåra flyktingsituationen.

Vägen till fred och säkerhet är en lång process och många tycker att FN borde kunna göra mer.

Du kan lindra nöden genom att ge en julgåva till de lidande människorna i östra Kongo.

Bilderna är från hjälpsändning / flyktingläger i Kongo 2008.

Julinsamling för Kongos flyktingar

Ge en gåva till julpaket för Kongos flyktingar med t ex Mat, Kläder, Filtar, Regnskydd, Husgeråd.

Det går till drabbade familjer i våra systerkyrkor, flyktingarna och insatser bland barnen.

Pg 90 02 71 - 8

Märk betalningen: Jul i Kongo

Predikan

Text av Göran Duveskog

Utan Nasaret - inget Betlehem.

Utan den personliga Guds-upplevelsen med änglabesök i Nasaret så hade Maria aldrig fött Jesusbarnet i Betlehem. Då hade vi inte haft någon berättelse om vise män eller herdar som hörde änglasång och heller icke hört den storslagna nyheten "Idag har en frälsare blivit född åt eder..."

Nasaret och Betlehem hör ihop.

Så är det också i våra liv. Det är vid de personliga Guds-upplevelserna som vi blir "havande" med drömmar och visioner, det är där vi upplever kallelsen. Dessa upplevelser är våra personliga upplevelser av Gud, det är vårt Nasaret. Lite senare kan kallelsen, visionerna synliggöras, det blir då vårt Betlehem.

Unik händelse

Det som hände Maria är unikt och saknar paralleller i världshistorien. Hennes uppdrag skulle skriva världshistoria och uppenbara Guds frälsningsplan. Gud överraskade en ung kvinna. Hon frågade ängeln,

-hur skall detta ske, jag vet ju inte av någon man.

Svaret var glasklart

-Den helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall också barnet kallas heligt och Guds Son."

Detta kallar vi jungfrufödelsen. Gud blev människa, Ordet blev kött.

Maria fann nåd

Ängeln hade sagt

-Maria, du har funnit nåd inför Gud.

Guds kallelse är ett nådens uppdrag. Uppdraget kan endast genomföras genom den Helige Andes kraft. Eftersom det är en kallelse behövs det ett gensvar. Maria hade ett val och hon valde att ställa sig till Guds förfogande. *-Jag är Herrens tjänarinna, ske med mig som du har sagt.*

Ett nådens under

Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Du kallas också till ett nådens uppdrag. Så länge du förstår att det är NÅD så är du beroende av Gud, och det är endast genom den Helige Andes kraft som undret kan uppenbaras. Ty Gud vill träda fram i våra liv i makt och härlighet. Därför måste vi välkomna den Helige Ande så att hans kraft får vila över oss. Nåd, kallelse, Andens kraft, vårt gensvar och så den underbara påminnelsen från ängeln

-Ty för Gud är ingenting omöjligt.

I somras fick jag två böcker av min syster Marianne. Min syster menade att eftersom jag skulle till Kina och Kongo så borde jag läsa dessa böcker.

Enarmad missionär

Den första handlade om Dagny Edla Bergling, som delvis växte upp i Kina då hennes föräldrar var missionärer på tidigt 1900-tal. Väl hemma i Sverige utbildade hon sig till sjuksköterska för att återvända till Kina. Men hon fick benröta och en del av ena armen måste amputeras. Ingen mission ville skicka ut henne. Men hon var viss om sin kallelse, och med en liten pension på 40 kr i månaden reste hon ut. Mat och hyra kostade 35 kr på missionsstationen, 4 kr hade hon bestämt att ge till Gud som tionde och 1 kr hade hon över till frimärke. Hon reste därför att Fadern, Sonen och den Helige Ande stod bakom henne med en kallelse.

Oj, så trosstärkande det var att läsa denna bok. Hon tjänade Gud många år i Kina och då andra missionärer dödades eller kastades ut efter kommunismen så fick hon stanna kvar längre än de flesta. Hon hade endast en arm, men hon sade

-Jag är Herrens tjänarinna, ske med mig som du har sagt.

Kongo-Aron

Den andra boken handlade om Kongo-Aron. Han drabbades av svåra sjukdomar i sin ungdom. Spanska sjukan, lughinneinflammation och blödande magsår samt TBC. Vid 22 års ålder hade han

varit svårt sjuk under ett års tid och vägde bara 29,5 kg. Hans troende mamma ordnade ett bönemöte i hemmet för honom. Men mitt under mötet verkade det som han blev medvetslös och höll på att dö. Men det som hände var att han såg Jesus i en syn, och Han uppmanade honom att stå upp och gå.

Ett mäktigt helande påbörjades och Aron blev frälst och kallad av Gud. Under många år var han en eftertraktad predikant som samlade fulla hus. På 20-30 talet flyttades många kampanjer över till stora cirkusanläggningar där 3-4000 trängdes på hans möten. Många helandeunder skedde och skaror blev frälsta.

Under många år arbetade han som läkarmissionär i Kongo. I många av hans tidiga möten samarbetade han med Oscar Bernadotte, son till gamle kung Oscar. De trivdes bra ihop och fick se Gud verka på ett underbart sätt. Gud verkade ända in i kungahuset och utöver hela vårt land.

Liksom den unga Maria i Nasaret sa både Dagny och Kongo-Aron sitt ja till Gud. Det får välsignade konsekvenser när vi säger ja till Gud.

Säg ditt helhjärtade ja till Gud och ett spännande trosäventyr öppnar sig.

En ljusglimt

Översatt och sammanställt av Veronika Bodén

Jared är en liten kille på sex år, vars mamma dog i hiv/aids och lämnade efter sig man och tre söner. Även pappa James, är sjuk i hiv/aids och kan inte ta hand om dem.

Deras situation är inte ovanlig i Kenya. Många barn växer upp utan föräldrar, utan en trygg famn att krypa in i. En del har släktingar som välkomnar de föräldralösa barnen in i sina familjer medan andra barn får lära sig att klara sig själva. Det slutar dock alltför ofta i kriminalitet, droger och prostitution.

Men det finns även ljusglimtar på den ibland alltför mörka Afrikanska himlen. Lwala barnhem är en ljusglimt för Jared och många andra barn.

Några kvinnor hade sett den höga dödligheten bland barn p g a fattigdom, analfabetism, och bristen av grundläggande hälsovård. De bestämde sig för att göra någonting åt det och 1983 byggdes, delvis av kvinnorna själva, ett barnhem och en enklare klinik.

De ordnade volontärer för skötseln av barnen och sponsorer för driften. Men när Kenya 2007, drabbades av en våldsvåg drog många in sina bidrag och det blev svårt att driva barnhemmet.

När vår socialarbetare besökte barnhemmet tidigare i år skulle barnen äta lunch, men tyvärr fanns det bara några sötpotatisar och te som barnen fick dela på.

Idag drivs barnhemmet av vår systerorganisation i samarbete med kvinnorna, och genom våra faddrar. Men barnhemmet behöver fler faddrar för att kunna ge barnen den näringsrika mat och utbildning som de behöver.

Idag bor 23 barn i åldrarna 3-12 år och 4 äldre barn mellan 15-17 år på barnhemmet. De har totalt 8 anställda som i allmänhet arbetar frivilligt och när det passar dem.

Eftersom den nuvarande byggnaden är gammal, finns ett stort behov av en ny. Även sängar, madrasser, sängkläder, redskap, tvätt- och badrum samt kläder behövs.

Vill du bli fadder för Jared eller något annat barn på Lwala barnhem med 200 kr/månad, kontakta Veronika på veronika@trosgnistan.se eller ring 0278-13010

Barn vill leka och ha kul

Text och bild av Susanne Renkel

Uppväxten och framtidsutsikterna kan variera stort beroende på var i världen man växer upp. Men oavsett om man växer upp i Asien, Afrika eller Europa är barn alltid barn. Barnen i Burma är inget undantag utan är som barn över hela världen. Dom vill leka och ha kul, gå i skola, äta sig mätta m.m.

I somras utökades Trosognistans fadderfamilj med barn från Burma. Som i alla länder finns det dom som har det bra ställt. Men det finns även familjer som varje dag får kämpa för sin överlevnad, så även i Burma.

Om föräldrarna har arbete för dagen betyder det, att de även har mat den dagen. Ofta köper de grönsaker som de sedan försöker sälja vidare i små stånd efter vägarna. Det är sällan som familjerna odlar grönsaker själva då det inte finns plats. De familjer som har små jordplättar odlar grönsaker själva men det är inga mängder och det räcker inte till både familjen och försäljning. Maten består oftast av ris med lite grönsaker eller med lite chili som strös på riset. Riset köps och det är det allra

billigaste riset med den sämsta kvalitén som dessa familjer gör sig råd med. Istället för att betala för grönsaker går de ofta längs vägarna och letar efter gröna ätbara blad (likn spenat). Finns det mat, så äter de två gånger per dag.

När församlingen i Yangon började evangelisera i dessa områden såg de även nöden som var mycket stor och började hjälpa. Familjerna kokade ris på morgonen men de drack bara avkoket då och sparade riset som kvällsmat.

I hemmet bor föräldrar, barn, far eller morföräldrar och

många gånger även andra släktingar, så det kan vara trångt i stugan. De sover på bambu eller plastmattor som sen rullas ihop under dagen.

En del bor i hus av trä eller cementerade små stugor, men de flesta bor i bambuhyddor byggda på pålar. Den består av ett rum som ibland är avdelat med skynken och matlagningen sker utanför. När det är varmt ger hyddan lite svalka från den brännande solen. Men när monsunregnet kommer så regnar det in och utanför är det lervälling. Monsunregnet är kraftigt och pågår av och till i 4-5 månader så ett plåttak

är väldigt eftertraktat men inte alla förunnat. Burmeserna värdesätter skola och utbildning för de vet att det är framtiden.

På grund av att det finns så många barn och inte nog med skolor så har man delat upp dagen i två pass. Ena året går man på förmiddagar och nästa år går man på eftermiddagar. Men klasserna är stora och det gäller att studera för att hänga med.

Skolavgifterna är relativt låga men eleverna måste själva betala för uniformen, som är ett måste, samt även böcker, pennor och papper så slutnotan är hög för många. De som har råd betalar för extra lektioner hos någon lärare men de fattiga barnen får istället hjälpa till hemma med att sälja grönsaker eller passa småsyskon när de kommer från skolan. Allt detta innebär att de allra fattigaste får svårt att klara skolgången.

Vill du bli fadder för Kay Zar Lin, Ye Win Tun eller något annat barn i Burma med 200 kr/månad, kontakta Siv på siv@trosognistan.se eller ring 0278-13010.

Kay Zar Lin

Den här flickan går i femte klass och har en lillasyster. Hennes pappa dog i en trafikolycka. Mamma försöker försörja sina flickor genom att sy kläder. De bor i ett litet hus av bambu på kyrkans område.

Ye Win Tun

Ye Win Tun som går i femte klass har två äldre bröder. Deras pappa är död. Mamma har ingen fast anställning, utan tar tillfälliga jobb. Tillsammans med familjen i en bambuhydda bor även några släktingar.

"Du är frid, när rädslan lamslår mig"

En hälsning från Isha Paul

Woo hoo! Det är så härligt att vara tillbaka i Sverige och jag kan knappt tro det är 2½ år sen jag var här. Så lång tid och ändå känns det som om det var igår vi möttes! Men vår gemenskap är fortfarande densamma - fylld av kärlek, omtanke och passion, för att förändra barnens framtid. Det finns inget tvivel när jag säger, "detta är inte hemma, men det känns som att vara hemma".

Ta emot mina varmaste hälsningar den här underbara

tiden på året! Jag kan se hur vackert Sverige börjar lysa upp inför julfirandet. Det är helt annorlunda än i Indien, men det är bra att få uppleva en annan kultur och tradition. Särskilt roligt är "svensk tomte"! Så nu har Santa Claus blivit "svensk tomte" för mig!

Vilken välsignelse att få komma till Sverige och dela min tro som en säd, inför den stora skörd som ligger framför. Efter vad jag förstår vill alla ha skörd, men de glömm-er ofta att utan sådd, kan man

inte skörda. Det blir t o m svårt att få en liten planta.

Tänk att jag under den här korta tiden, har fått vara med och träffa unga människor då jag fått dela min tro och livshistoria.

Dels har jag deltagit i ungdomssamlingar och fått besöka en kristen skola. Det var fantastiskt roligt att få träffa skolbarnen, prata och sjunga med dem.

Och förra helgen fick jag följa med Göran Duveskog till Norge, vilket också var en välsignelse för mig!

Jag är så glad att kunna säga att det vi gör tillsammans med Trosgnistan, har blivit likt ett vackert pärlhalsband för mig. På samma sätt som ett pärlhalsband gör en kvinna vacker, har den utbildning jag fått gett mig en plats i samhället.

Era bidrag har gett de flickor vi jobbar med en möjlighet att utvecklas i sina gåvor och talanger. Era bidrag har även möjliggjort för dem att på ett framstående sätt delta i olika händelser i livet och dessa har hjälpt dem att utvecklas i både karaktär och disciplin. Detta är oerhört värdefullt för deras framtida strävanden. Ett varmt tack att ni finns med som en ryggrad i detta arbete!

Nu närmar vi oss Juletid och det betyder kärlek, gemenskap och gåvor. Må julens glädje och frid vila över er hela det kommande året. Önskar er en tid av välsignelse från himlen med uppfyllda önskningar och Guds rikedomar över era liv.

Era bidrag är inte bara bidrag i pengar – det bidrar till att göra livet bättre och få den kommande generationen att känna sig värdig. Utan alla er trogna faddrar skulle det inte vara möjligt för oss att nå ut och kunna nå våra mål. Än en gång ett varmt tack för era generösa gåvor, stöd, kärlek och omtanke.

Jag har blivit så välsignad under min tid här! Även om jag reser tillbaka till Indien, så kommer en del av mitt hjärta att vara kvar här, för jag reser från en familj till en annan!

ISRAEL

EILAT

Populär vinterresa till sommarvärmen

Klippstaden Petra som tillval

21/2 - 2/3 2013 STORA EILATRESAN
Mikael Järlestrand & Göran Duveskog,
2 DAGAR I JERUSALEM (ca. 70 bokade)

Vill du ha vår resebroschyr?
Eller våra nyhetsbrev - www.duvres.se

PEKING - KINA
med Göran Duveskog 15 - 21 mars 2013
Kinesiska muren, förbjudna staden, shopping m.m

Församlingar & organisationer
Välkomna att boka er "egen" gruppresa till Israel!

Tel. 0278 - 160 05 Boka online www.duvres.se info@duvres.se

Avresedatum till Israel

Vårens resor Israel

4/2 K-G och Gun-Eva Larsson
7/3 Göte Siverbo, G Berggren **Fullt**
3/4 K-G och Gun-Eva Larsson
6/4 Anita & Pelle Frisk
8/4 Daniel Viklund, Peter Jonasson
8/4 Catharina Ohlin, fr Österbotten
16/4 Pär Alfredsson och Lennart Åkerlund
26/4 Vårens stora Israelresa med Birger Skoglund, Göran Duveskog
29/4 Hans & Eva Marklund, Hans & Karin Jansson
30/4 Ingemar Helmner & Anders Wisth
20/10 Tanzania & Kenya David Duveskog
Safari - Afrikas vilda djur, barnhem, hjälparbete, kultur, storslagen natur!!

se program - www.duvres.se

VINDKRAFTGRUPPEN

www.vindkraft-gruppen.se

Följ med Göran Duveskog till Kina 15-21 mars

Se de stora sevärdheterna i Peking, möten med kristna kineser. Tillfälle till shopping - billiga priser

Boka snarast!
www.duvres.se
0278-16005
Duveskogs ordnar visumhanteringen!

GLÖM INTE ATT MEDDELA DIN NYA ADRESS TILL OSS!

0278-13010
info@trosgnistan.se

Julgåva till fadderbarn?

Det är många faddrar som skickar en **frivillig** julgåva till sina fadderbarn.

Om du sänder en julgåva måste betalningen märkas "Julgåva till fadderbarn, Nummer, Barnets namn, Område".

Gåvor inkomna efter 1 november kan ej garanteras, att de kommer fram före jul.

Vid internetbetalning, använd Pg 900271-8 el. Bg 900-7378

Gör som vi.
Stöd Trosgnistans Mission!

WEBBKONSULTERNA

www.wk.se

Smålands konferensen

7-14 juli 2013

Hans Marklund, Carl-Erik Sahlberg, Carl-Gustav Severin, Tord Renkel, Per-Åke Eliasson, David Duveskog, Göran Duveskog, GertOve Liw, Göran Oscarsson, Carl-Erik Sahlberg, Carl-Gustav Severin, Birger Skoglund, Daniel Viklund, Johannes Amritzer, Tord Renkel, Per-Åke Eliasson, Hans Marklund, Curt Johansson, Göran Duveskog, GertOve Liw m fl.

Göran Oscarsson, Johannes Amritzer, Hans Marklund, Curt Johansson, Göran Duveskog, GertOve Liw m fl.

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning, returnera tidningen med ny adress till:
TROSGNISTAN, Box 1112, 821 13 Bollnäs

**Hjälp ett barn
FÖRÄNDRA SIN FRAMTID**

Med ditt fadderbidrag på 200 kr /månad hjälper du ett barn med mat, kläder och utbildning.

Du förmedlar omtanke, kärlek och får barnet att känna sig värdefullt!

Trosgnistans Mission, Box 1112, 821 13 Bollnäs
Tfn: 0278-13010 info@trosgnistan.se www.trosgnistan.se

